

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÇOK BEKLETME BİZİ 2016!
HAIL, CAESAR!

HITCHCOCK'UN BUGÜNE KADAR ANLATTIĞI EN İYİ HİKAYE

WES ANDERSON
OLIVIER ASSAYAS
PETER BOGDANOVICH
ARNAUD DESPLECHIN
DAVID FINCHER
JAMES GRAY
KIYOSHI KUROSAWA
RICHARD LINKLATER
PAUL SCHRADER
MARTIN SCORSESE

Bir KENT JONES Filmi

HITCHCOCK TRUFFAUT

YAKINDA SİNEMALARDA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

wearefabula.com

#HITCHCOCKTRUFFAUT

fabula-

arza
pencere

artline
films

arte

cinema

m,

NETFLIX GELDİ DE NE OLDU?

2 014 YILININ NİSAN AYINDA GAZETELERDE OKUDUĞUMUZ BİR HABERE GÖRE ABD’NİN EN BÜYÜK ONLINE FİLM PLATFORMU OLAN NETFLIX, TÜRKİYE’YE GELMEKTEN VAZGEÇMİŞTİ. TÜRKİYE İÇİN PAZAR ARAŞTIRMASI YAPAN NETFLIX, TÜRKİYE’DEKİ ONLINE İÇERİKLERİN tüketim alışkanlıklarını incelemiş ve memnun kalmıştı. Ama Türkiye’de geçerli olan internet kanunu ve Radyo ve Televizyon Üst Kurulu’nun (RTÜK) düzenlemeleri vazgeçirdi.

Türk TV kanallarında ve hatta Digitürk ve D-Smart gibi dijital platformlardaki film ve dizilerde bile sigara ve alkollü içecek içeren sahnelerin mozaiklenmesini, cinsel içerikli sahnelerin kaldırılmasını talep eden RTÜK düzenlemeleri karşısında Netflix, Türkiye pazarı araştırmalarını durdurmuştu. Başka teknik sebepleri bahane ederek Türkiye’de yayına girmekten vazgeçtiler.

1997 yılında kurulan, ayda 8 dolardan başlayan paketlerle kullanıcılara aylık film paketleri sunan Netflix, dünya çapında 50 milyon kullanıcıya kadar ulaşmış durumda. Akıllı telefon ve tablet gibi mobil cihazlarla da yaygınlığını genişleten şirket, düşük fiyat politikasıyla her kesime ulaşmayı amaçlamakta, korsan indirmelerle kafa kafaya mücadele etmekte ve 2016’dan önce 50’den fazla ülkede kullanılabilmektedir.

Netflix son iki sene içerisinde o kadar popüler ve yaygın oldu ki kendi prodüksiyonlarıyla da dikkat çekmeye başladı. ABD kanallarında bazı yarıda kesilen dizileri kendi bünyesine alıp devam ettiren bir güce dahi ulaştılar. Mesela David Fincher’ın yapımcılığını yaptığı “House Of Cards” bunlardan biri. “Narcos” gibi dramatik yapısı çok güçlü bir dizinin yapımcılığını da yaptı şirket. Wachowski kardeşlerin bilimkurgu dizisi “Sense8” ve yakında yayına geçecek “Westworld” de platformun lokomotif dizileri arasında. Ayrıca Netflix’in ayda 8 dolarlık ‘basic’ paketinin içinde izlenebilecek eski-yeni pek çok önemli film var.

6 Ocak 2016 gecesi ise beklenmedik bir şey oldu ve Netflix içinde daha çok Afrika ve Uzakdoğu ülkesinin bulunduğu 90 kadar ülkeye de online hizmet vermeye başladı. Türkiye de bu listenin içinde. 2014 Nisan’ından bu yana değişen bir şey yok tabi ki. Nitekim Netflix Türkiye’ye resmi yollarla gelmiş değil. Sadece servisini Türkiye’ye de açtı. Türkiye sınırları içinde bir merkezi ya da bir call-center’ı yok. Playstation Store’a üye olur gibi oluyorsunuz. Hatta ilk ay bedava deneme yapabiliyorsunuz. Giriş paketi olarak tabir edilen ve

aylık 26,99 TL olan Netflix Basic paketinde, dizi ve filmleri tek bir ekrandan 720p izleyebiliyorsunuz. Aylık 33,99 TL olan Netflix Standard paketinde 2 farklı ekranda (televizyon ve herhangi bir mobil cihaz) aynı anda 1080p izleyebiliyor ve en üst paket olan Netflix Premium paketinde ise aylık 40,99 TL ödeyerek 4K çözünürlükte 4 farklı ekrandan aynı anda izleyebiliyorsunuz. Tabi internet bağlantınız ve ikide bir yavaşlatılan internetimiz buna izin verirse! Ayrıca henüz film ve dizilerde Türkçe dublaj ve altyazı desteği bulunmuyor. Bu yazı yazılırken Netflix’ten bu konuda bir açıklama yapması bekleniyordu. Tabii RTÜK’ün ve hepimizi sapkın fikirlerimizden, alkol ve sigara batağından koruyan yöneticilerimizin bu gelişmeye nasıl karşılık vereceğini de henüz bilemiyoruz!

Türkiye’de ‘torrent’ten bedava film-dizi indirmenin çok yaygın olduğu bilinen bir gerçekken, çok takip edilen bir yerli dizinin sadece online izlenebilecek yeni sezonunun internette bölüm başına 1 TL istenmesine rağmen yüzüstü bırakıldığı ortamda Netflix’in gelişinin sosyal medyada büyük coşkuyla karşılanması da ayrıca enteresan. Nitekim elini hiç korkak alıştırmayan bazı sinemaseverler, maalesef her sene Ocak ayında olduğu gibi, çoğunlukla Oscar değerlendirmesinde kullanılmak üzere Akademi üyeleri için hazırlanmış olan ‘screener’ların ortamlara düşmesiyle bir kez daha hareketlenmiş durumdadır.

Filmleri sinemada izlemek konusunda çok heyecanlı olmayan ama film izlemeyi çok seven bu genç arkadaşlar, sinema tarihinin çoğu başyapıtını bilmez ve ilgilenmezler ama birkaç hafta sonra ülkemizde de vizyona girecek büyük prodüksiyonları cart diye indirip izlemekten de hiç kaçınmazlar! Nitekim bu hafta vizyona giren “The Hateful Eight”, “Büyük Açık” (The Big Short), “Joy” ve “Creed: Efsanenin Doğuşu” (Creed) gibi filmleri netten indirip bilgisayar ekranında ya da televizyonlarında izleyen bu arkadaşlar, kendilerine çekinmeden ‘sinefil’ de diyebilmekteler! Tarantino yeni filmi 70 mm çekmiş, “Creed”de inanılmaz bir ses kuşağı ve şahane bir müzik altyapısı varmış, Alejandro González Iñárritu “Diriliş”i (The Revenant) 80 günde senaryodaki sahne sırasına göre çok zor şartlarda ve ilk kez bu filmde kullanılan çok özel bir kamerayla çekmiş pek de umursamazlar. Filmleri bir kutu kola içer gibi tüketirler. Sonra da oturup facebook ve twitter’da iki satırla da harcarlar, üçüncü bir satırları yoktur!

O yüzden Netflix gelse ne olur, gelme ne olur!

GİZLİ TEŞKİLAT
(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemozer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com **GÖRSEL YÖNETMEN** BİLGEHAN ARAS

LOGO TASARIM ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA** BAŞAR UĞUR **KATKIDA BULUNANLAR** FIRAT ATAÇ, ALİ ULVİ UYANIK, ŞENAY AYDEMİR, EBRU ÇELİKÜTÜ,

JANET BARIŞ, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, TUNCA ARSLAN, KAN KARSAN, OLAN ÖZYURT **REKLAM İLETİŞİM** EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

The Hateful Eight; Büyük Açık (The Big Short);
Creed: Efsanenin Doğuşu (Creed): Joy;
Amman Hocam (Les Profs); Sevimli Tilki (Agent F.O.X.).

19 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

20 TRENDEKİ YABANCI

Tunca Arslan, okuduğu iki haberin hatırlattığı iki filmle
Engels'in "Konut Sorunu"na dikkat çekiyor.

22 AŞKTAN DA ÜSTÜN

"Sarmaşık"tan önce... Serdar Akar-Önder Çakar
ikilisinden: "Gemide"... Burak Göral imzasıyla.

24 ÖLÜM KARARI

2016'nın bize bir an önce getirmesini beklediğimiz
filmleri de bu sayfalarda... Burçin S. Yalçın imzasıyla.

28 TOPAZ

Dünyanın üvey evladı Afrika'nın sefaleti: "Darwin'in
Kabusu" (Darwin's Nightmare)... Kaan Karsan imzasıyla.

30 GENÇ VE MASUM

'Sinefilce' çekilmiş keyifli bir çalışma: "Wong Kar Wai
Üzerine Kısa Bir Film"... Murat Özer imzasıyla.

32 SAPIK

Gündemden yansıyanlar... Olkan Özyurt imzasıyla.

Altyazı

O C A K 2 0 1 6 AYLIK SİNEMA DERGİSİ

Diriliş • Gençlik • The Hateful Eight • Dheepan

Yuvarlak Masa Tartışması: Star Wars

Can Evrenol ile Baskın üzerine • Popüler Yerli Komedi

DOSYA 2015'in En İyileri

www.altyazi.net

THE HATEFUL EIGHT

YÖNETMEN Quentin Tarantino
UYUNCULAR Samuel L. Jackson,
Kurt Russell, Jennifer Jason Leigh,
Walton Goggins, Demián Bichir,
Tim Roth, Michael Madsen,
Bruce Dern, Zoë Bell
YAPIM 2015 ABD
SÜRE 187 dk.
DAĞITIM Pinema

FORMUNDA BİR
TARANTINO'NUN
YARATICILIĞIYLA
RENKLENECEK
KARAKTERLERİN
'TANITIM' SAFHASIYLA
BAŞLAYAN PROBLEM,
BÜTÜNE SİRASET
EDİYOR.

BİR TARANTINO FİLMİNİN BAŞINA OTURURKEN GÖRMEYİ İSTEDİĞİMİZ ŞEYLER AŞAĞI YUKARI BELLİDİR. AĞIR AĞIR ARTAN TANSİYON, AKLA ZARAR MİZAH ANLAYIŞI, BİRBİRİNDEN ARIZALI KARAKTERLER, YOĞUN DİYALOG VE TÜM BUNLARIN getirisi olarak ortaya çıkan uç noktalarda şiddet aktiviteleri. 'Quentin Tarantino'nun 8. Film'i 'The Hateful Eight', yukarıda yaptığımız listenin her bir maddesine tik koyan yönetmenin alışkanlıklarını değiştirmiyor. Daha önce bunu yaparken de başarabildiği 'görülmemişlik' hissinde 'gözle görülür' bir düşüş var ve "The Hateful Eight" in tek şaşırtıcılığı burada yatıyor.

Türler arasında gezmesini her daim sevdiğimiz yönetmenin 'ana tür olarak western' durağındaki ikinci işi, "Zincirsiz" in (Django Unchained) barındırdığı ırk çatışmaları ve kölelik döneminin yansımalarından bağımsız bir olay örgüsü sunmuyor. "Zincirsiz" in bol katmanlı ve mekan konusunda sınırsız yaklaşımını, "Rezervuar Köpekleri" (Reservoir Dogs) tarzı 'mümkün mertebe tek mekan ve o mekanın içerisindeki çözümlere' indirgeyip bir nevi Agatha Christie tarzı 'kim yaptı?' oyununa çeviriyor. Normal şartlar altında formunda bir Tarantino'nun yaratıcılığıyla renklenecek karakterlerin kendini tanıtmaya safhalarıyla başlayan problem, filmin bütününe sirayet etmiş durumda. "The Hateful Eight" in giriş bölümünün neredeyse tamamını kapsayan 'geçmişte imza atılan işler' dökümü ve 'buradaki herkes çetin ceviz' çıkarımını yapmamız için uzayıp giden sohbetlerin, yönetmenin filmografisinin en zayıf halkalarını oluşturduğunu söyleyebiliriz.

Peki bu nefret dolu sekiz kişi nasıl bir araya geliyorlar? Bir ödül avcısının kendine hiç de fena para getirmeyecek mahkumu taşıdığı at arabasına bir başka ödül avcısı biniyor. Yetmiyor, en yakındaki kasabanın gelecekteki şerifinin de teşrif etmesiyle arabanın azami yolcu kapasitesi dolduruluyor. Geceyi geçirmek için gittikleri yerde zorunlu ev arkadaşlığı yapacakları cellat, eski sivil savaş generali, mekan görevlisi ve at arabasının sürücüsüyle birlikte tamamlanan

sekizli, 'hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığı' bir olay örgüsüne doğru yol alıyorlar.

Tarantino, 'yazılı olmayan bir kural olarak' kan gövdeyi götürmeden önce karakterlerini konuşturuyor, konuşturuyor ve konuşturuyor. Evet, bunu daha önce de yapmıştı ve hepimiz buna bayılmıştık. "The Hateful Eight"teki problem ise anti-kahramana yakın duranların dahi sevicecek tarafını bulamamamız. Filmin, içine sokulduğumuz duruma dair gerginlik hissetmemizi istediği çok açıkken, bu kalibrede bir yönetmenin bünyede yaratabildiği merak 'her neyse' ile sınırlı kalıyor. "Soysuzlar Çetesi"nin (Inglourious Basterds) açılış ve kart oynama sahnelerindeki gerilimi yaklaşık iki saat boyunca tek bir kabinde tecrübe edebileceğimizi düşünen bizleri hayal kırıklığı bekliyor.

İşin yaramazlık boyutunu ödün vermeden üst seviyede tutabilmeyi başaran ender sinemacılardan Tarantino, filminden çıktıktan sonra 'alıntı yapabileceğimiz' zeki gevezelik performansını ne yazık ki sürdürüyor. En zirve anlardaki vurucu cümlelerin dahi tanınmış gelmesi, karakterlerin birbirlerine hitap etme şeklindeki ezberlediğimiz sıfatlar kabini esir almışken, mevzuyu 'birkaç saat önce' geri dönüşüyle açıklığa kavuşturma tercihi de

kolaycılığı işaret ediyor.

Geri dönüş, tıpkı general ve Samuel L. Jackson'un oynadığı ödül avcısı Marquis Warren'ın bireysel sohbetindeki 'sıradanlığı kırma' işlevini görse de filmin bedenler yere serilmeye başladığı andan itibaren artan temposuna kadar aynı düzlemde devam eden bir iş "The Hateful Eight". Dolayısıyla aklımıza gelen soru 'yapılmak istenilen bu muydu yoksa hareket başlamadan önce kabin daha mı güçlü olmalıydı?' oluyor. Tarantino, ne yapıp edip enfes bir yarım saatle filmini tamamına erdirirken, o soru işareti de izleyicinin kafasında salonu terk ediyor.

Can sıkıcı bir başka ayrıntı ise filmin tek kadın karakterine yapılan, mizah ögesi olarak başlayıp gittikçe şiddetlenen aşağılama konusu. İlerleyen safhalarda daha net anlayacağımız kötücül tarafları ayyuka çıksa da Daisy Domergue'ya atılan dirsek, yumruk ve kafaların ayarı biraz kaçık. Tüm bunların espri malzemesi olarak kullanılması da ayrı bir eksi puan. Önceki filmlerinde güçlü kadın karakterleri yücelten Tarantino -gidişat içerisinde güçlü statüsüne konumlandırırsa da- Domergue'ya bu kadarını reva görmemeliydi.

Filmin daha uzun olan ve gelecekte görme şansını yakalayabileceğimiz roadshow versiyonunda daha çok dış çekime yer verdiği söylenen yönetmenin, klasik Hollywood epiklerine öykünerek kullandığı 70mm Panavision formatını, izlediğimiz kurguda deneyimlemek pek mümkün değil. Geniş açılar girişteki karla kaplı çekimlerde ve kabinde herkesi aynı planda görebildiğimiz anlarda keyif verse de bir üst aşama için biraz daha beklememiz gerek.

Tarantino filmlerinin ortak özelliği soundtrack muazzamlığı konusunda istikrarın devam ettiği su götürmez bir gerçek. Ne zamandır çalışmayı istediği efsanevi Ennio Morricone'nin film için bestelediği hem gerilim hem western motifleri taşıyan orijinal parçalar "The Hateful Eight"e büyük değer katıyor. Her daim bir ya da iki kişinin yıldızlaştığı oyuncu cephesinde Jennifer Jason Leigh ve Samuel L. Jackson'ın öne çıktığı "The Hateful Eight", Tarantino'nun bir sonraki filminde günümüze doğru yelken açması gerektiğini kulağımıza fısıldıyor. Günün sonunda 'standarttan sapan' ama her şeye rağmen 'bir Tarantino filmi' ile beklemeye geçiyoruz.

Marquis Warren'ın Morricone'nin müziğiyle şahlanan hatırası.

Tarantino evrenine geri dönen Tim Roth'un varlığı/yokluğu.

NE ZAMANDIR ÇALIŞMAYI
İSTEDİĞİ EFSANEVİ ENNIO
MORRICONE'NİN FİLM
İÇİN BESTELEDİĞİ HEM
GERİLİM HEM WESTERN
MOTİFLERİ TAŞIYAN
ORJİNAL PARÇALAR "THE
HATEFUL EIGHT"E BÜYÜK
DEĞER KATILIR.

Hasan Cömert, Evrim Kaya ve Şenay Aydemir'le

ON SEANSI

her cuma
saat: 22.00'de

www.hayattv.net

/hayat_tv

posta@hayattv.net

Frekans Bilgilerimiz: Türksat 3A, Frekans: 12523, Polarizasyon: Dikey(V), Sembol Rate: 22500 FEC: 2/3

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

milyonerlerin değil, milyonların televizyonu

hayat
televizyonu

BÜYÜK AÇIK

ORJİNAL ADI The Big Short

YÖNETMEN Adam McKay

OYUNCULAR Christian Bale,

Steve Carell, Melissa Leo,

Ryan Gosling, Brad Pitt,

John Magaro, Finn Wittrock,

Marisa Tomei

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 130 dk.

DAĞITIM UIP

İPOTEK TEMİNATLI MENKUL KIYMETLER; KREDİ TEMERRÜT TAKASI; AÇIĞA SATMAK; EŞİK ALTI İPOTEKLİ TAHVİL; TEMİNATLI BORÇ YÜKÜMLÜLÜKLERİ; AAA NOTLU FİNANSAL ÜRÜN; SENTETİK TBY; TRANS; FICO NOTU; ISDA ANLAŞMASI... BU TERİMLERİ/ kavramları daha önce duymadığınızdan ve para piyasasına dair hiçbir şey bilmediğinizden hareket eden "Büyük Açık" (The Big Short), merak etmeyiniz, hepsini açıklıyor. Hatta, aklınızda kalması için bazılarını ünlülere açıklattırıyor: Sinema oyuncusu Margot Robbie köpük banyosu içinde, baş şef Anthony Bourdain yemek yaparken, davranışsal ekonomist Dr. Richard Thaler ile pop yıldızı Selena Gomez de kumar masasında, kafanızın alabileceği örneklerle anlatıyorlar. Yine de, tamamıyla kağıtlar üzerinden dönen büyük vurgunların, ahlaksızlıkların ve adaletsizliklerin sırlarına vakıf olamıyorsunuz. Dakikalar ilerledikçe hızdan ve kağıt alım satımlarının karmakarışık trafiğinden yoruluyorsunuz.

Yönetmen McKay, 1980'lerde Wall Street piyasasında çalışmış Michael Lewis'in (1960-) kitabından Charles Randolph ile uyarladığı filminde, tam da bu kafa karışıklığınızdan yararlanıyor. Çünkü 2007'de başlayıp bir yıl sonra patlayan balonun müsebbiplerinden çoğu da bu karmaşa içinde bazı terimlerin / kavramların tehlikelerini hesaplayamıyorlardı... Çünkü var olmayan 'değerler' üzerinden insafsızca paralar kazanıyorlar; lüks, şatafat ve kibirle körleştiklerinden yaklaşan fırtınayı göremiyorlardı.

Dünyanın birçok ülkesini, özellikle Avrupa'yı vuran ABD finans krizini önceden okuyabilen, enteresan karakter Michael Burry (Christian Bale) ile onu takip eden bir avuç akıllı yatırımcının hikayesini öyküleyen film, aklınızı karıştırırsa da tablonun bütününe çok net sunuyor: Kapitalizmin barbarlığı! Kısaca: ABD bankalarının, bir türlü doyma noktasına

ulaşamayan kâr açıkları, risklerin alınmasına yol açmış ve bilhassa konut kredilerinde patlamalar yaşanmıştır. İki binli yıllara girildiğinde yükselen konut fiyatları aldatıcı olmuş... Düşük gelirli insanların gelecekte kazanacakları varsayılan paralar üzerinden borçlandırılmaları ve bankaların 'ipotek teminatlı menkul kıymetler' üzerinden piyasada kaynak sağlamaları, felakete giden taşları döşemiştir.

"Büyük Açık" altını çiziyor: Bu krizde göz yuman, geleceği göremeyen, bilerek rakamlar üzerinde oynamalar yapan, yatırım bankalarının tüm o 'parlak beyinli' yöneticileri, sigorta şirketleri, kredi derecelendirme kuruluşları, bunalımın suç ortaklarıdır! Peki, sonuç? Hükümetin kurtarma paketleriyle, tüm bu ortaklar hiçbir şey olmamış gibi yakayı sıyırlarlarken, işlerini, evlerini kaybeden

**ZENGİN AZINLIĞA SONSUZ
ÖZGÜRLÜK SAĞLAYAN
DÜZENİN DEĞİŞMESİNE
BİR KATKISI
OLMAYACAĞSA DA,
GERÇEKLERİ EĞİP
BÜKMEDEN, OLDUĞU GİBİ
SÖYLEYEN BİR FİLM
SEYRETMEK İYİ GELİYOR.**

milyonlarca Amerikalının dramı devam etmektedir. Evet, kapitalizmin mabedi bir ülkenin sinemasından, zengin azınlığa sonsuz özgürlük sağlayan bu kötü düzenin değişmesine bir katkısı olmayacaksa da, gerçekleri eğip bükmeden, olduğu gibi söyleyen bir film seyretmek ruhlarımıza iyi geldi (dârısı başımıza)!

2010 yapımı, belgesel Oscar ödülü kazanmış "Inside Job", krize adım adım nasıl yaklaşıldığını anlatıyordu. Bir şekilde dramatik belgesel olarak da değerlendirebileceğimiz "Büyük Açık", daha 'içeriden' bir bakışla, yaklaşan küçük kıyametten hem kurtulup, hem de para kazanmaya çalışan bir grup adamın oynadığı satranç tahtasında ilerliyor. Ve bakınız, kriz sonrası, onca acıklı olayın ortasında sadece biri, erkek kardeşinin ölümüyle baş etmeye çalışan Mark Baum (Steve

Carell), bu fırsatçılığın vicdani muhasebesini bir an için yapıyor... Ama o kadar!

Sistemin dışlıları arasında öğütülen küçük tasarruf sahiplerinin, her daim ve her tür manipülasyona nasıl açık olduğunun kafamıza dank ettirilmesi, filmin en öğretici tarafıydı kuşkusuz! Seyrederken yorulduğunuz oranda alacağınız bu ders çok değerli. Hatta, dev bir ülkenin vatandaşlarına atılan kazıklardaki acımasızlığı iyice idrak ettikten sonra, her tür savaşı yıpratılan ülkelerdeki halkların geleceklerine dair karamsarlığınızı pekiştirmeniz de mümkün.

Bu çılgınca kurguyu gerçekleştiren Hank Corwin, Oscar adayı olmalı!

Ana karakterlerin biriyle bile empati kurulması imkansız!

**SİSTEMİN DIŞLILARI
ARASINDA ÖĞÜTÜLEN
KÜÇÜK TASARRUF
SAHİPLERİNİN, HER
TÜR MANİPÜLASYONA
NASIL AÇIK OLDUĞUNUN
KAFAMIZA DANK
ETTİRİLMESİ, FİLMİN EN
ÖĞRETİCİ TARAFI.**

CREED: EFSANENİN DOĞUŞU

ORİJİNAL ADI Creed

YÖNETMEN Ryan Coogler

OYUNCULAR Michael B. Jordan,

Sylvester Stallone,

Tessa Thompson,

Phylicia Rashad, Wood Harris,

Tony Bellew

YAPIM 2015 ABD

SÜRE 133 dk.

DAĞITIM Warner Bros.

ÖNCEKİ FİLM, ROCKY’NİN YAŞLANDIĞINI KABUL EDİYOR VE DAHA ÇOK İLK FİLME REFERANSLARLA ONA BİR TÜR SAYGI DURUŞUNDA BULUNUYORDU. “CREED” İSE BU DURUŞU TAÇLANDIRIYOR.

SYLVESTER STALLONE, ALT SINIFTAN GÖÇMEN BİR İTALYAN’IN TEK SERMAYESİ OLAN YUMRUKLARINI KONUŞTURARAK ÖNCE AMERİKALI BEAZLARA, ARDINDAN DA ‘SİY AHLARA’ KENDİNİ KABUL ETTİRME HİKAYESİNİ ANLATTIĞI 1976 TARİHLİ “Rocky”nin kırk yıl sonra da yaşayan bir efsane olarak yoluna devam edeceğini öngörmüş müydü, bilinmez.

Rocky Balboa’nın ‘kaybettiği ama yenilmediği’ ilk filmdeki Apollo Creed maçının hatırına, ikilinin bir kez daha karşılaştığı bu kez ‘kazandığı ama yenemediği’ devam filmi de heyecanı yükseklerde tutmayı başarmıştı. Üçüncü filmde Rocky artık ‘serseri’ takımıyla dövüşüyordu. Yaş icabı serinin sinemada izleyebildiğim ilk filmi olan “Rocky 4” ise buram buram Soğuk Savaş siyaseti kokuyordu. Ne yalan söyleyeyim, çok fena gaza gelmişim filmi izlerken. Beşinci filmde kahramanımız artık ringe bile çıkmaya gerek duymuyordu, sağlık sorunları vardı ve ‘serseri’lerle sokakta kapışmayı tercih eder hale gelmişti.

Bir efsane kendisini ancak bu kadar kötü durumlara sokabilir ve bitirebilir diye düşünürken, 2006’da “Rocky Balboa”yı yazıp yöneterek kahramanını adeta ölümden döndürdü. Daha sakın görünüyordu. Eski görkemli günleri geride kalmış, Philadelphia’da restoran işleten orta yaşlı bir adamdı artık. Karısı ölmüştü, oğluyla arasını düzeltmeye çalışıyordu. Ama kader ağlarını bir kez daha örecekti ve ringler onu geri çağıracaktı. Bu film, Rocky’nin yaşlandığını artık kabul ediyor ve daha çok ilk filme referanslarla ona bir tür saygı duruşunda bulunuyordu.

Bu hafta gösterime giren “Creed: Efsanenin Doğuşu” ise bu saygı duruşunu taçlandırıyor. “Creed”, tematik olarak ilk filmin izinden gidiyor. İslahevinde büyüyen Adonis Johnson, kontrolü güç bir çocuktur. Bir gün hiç tanımadığı babasının dul karısı olduğunu

söyleyen Marry Anne Creed gelir ve onu evlat edinir. Olanaklar içinde büyüyen, iyi bir eğitim alan Adonis içindeki dövüşme arzusunu dizginleyemez ve babasının, yani Apollo Creed’in en büyük rakibi ve kadim dostu Rocky Balboa’nın kapısını çalar.

Üç kısa filminin yanı sıra, Türkiye’de Kasım 2013’te “Son Durak” adıyla gösterime giren “Fruitvale Station”da siyah karakterlerin hikayelerini anlatan Ryan Coogler’in yönetmen koltuğuna oturtulmasının doğru bir tercih olduğunun altını çizelim öncelikle. İki nedenle, ilki senaryoya da katkı sunan Coogler, Adonis karakterine çok doğru noktalardan yaklaşıyor. İkincisi ise Philadelphia’nın alt kültüründen hoş buluşlarla çıkıyor seyircinin karşısına. Filmin ‘Amerikan bağımsız’ tadının da yönetmenin becerilerinden kaynaklandığını belirtelim.

Öykünün iki ana referansı var. İlki 1976 tarihli film. Talihsiz bir şekilde ringde hayatını kaybeden Apollo'nun 'gayrimeşru' bir oğlu olduğunu öğreniyoruz. Adonis'in -belki Rocky gibi sıfırdan değil ama- kimlik olarak kendisini yeniden var etme mücadelesi, bir kadınla tanışması ve ilişkileri, maç sahnesi, final vb. birçok belirleyici unsur ilk filmin izini takip ediyor. Ama yönetmenin bütün bu izleği takip ederken taklitten ziyade Rocky efsanesinde yeni bir alan açmak, hatta efsaneyi başka bir alana taşımak gibi bir yol takip ettiğini görmek mümkün. Yönetmenin ilk filminde de başrolü emanet ettiği Michael B. Jordan'ın zor bir işin altından kalktığını belirtelim.

Hikayenin ikinci referansı ise 2006 tarihli "Rocky Balboa"ya. Rocky'yi bu filmin evreninde buluyoruz. Aynı restoran. Aynı anılar, sakın bir

hayat. Düzenli aralıklarla çok sevgili eşi Adrian'ın mezarına yapılan ziyaretler, oğluyla devam eden problemler. Adonis'in hayatına girmesiyle Rocky için geçmişin yaralarını onarma fırsatı da doğuyor. Filmin en hoş yanı, Rocky Balboa gibi bir sinema efsanesini Philadelphia'da yaşayan ve restoran işleten 'gerçek' bir karaktere dönüştürme çabası. Efsane, kutsal örtülerinden arındırılıp, içimizden biri düzeyine indirilmeye çalışılıyor. Sylvester Stallone de bunu sevmiş olacak ki, en iyi performanslarından biriyle çıkıyor seyircinin karşısına.

Tek plan çekilen ilk boks maçındaki işlevsellik.

Azlı rakip boksör hep aynı klişe.

**FİLMİN EN HOŞ YANI,
ROCKY BALBOA GİBİ BİR
SİNEMA EFSANESİNİ
PHILADELPHIA'DA
YAŞAYAN VE RESTORAN
İŞLETEN 'GERÇEK'
BİR KARAKTERE
DÖNÜŞTÜRME
ÇABASI.**

JOY

YÖNETMEN David O. Russell
UYUNCULAR Jennifer Lawrence,
Robert De Niro, Bradley Cooper,
Édgar Ramírez, Diane Ladd,
Virginia Madsen,
Isabella Rossellini
YAPIM 2015 ABD
SÜRE 124 dk.
DAĞITIM The Moments
Entertainment

DAVID O. RUSSELL'IN
İNSAN RUHUNUN
KARMAŞIKLIĞINA DAİR
DÜŞKÜNLÜĞÜNÜ BİR
KEZ DAHA SERGİLEYEN
"JOY", NEVROTİK
KİŞİLİKLERİ
ESPRIYLE SUNMAYA
GAYRET EDİYOR.

VAROLUŞ KRİZİ GEÇİREN, YAŞAMIN ANLAMINI ARAYAN, HAFİF DE OLSA MUTLAKA BİR AKIL HASTALIĞINDAN MUSTARİP, İŞLEVSİZ AİLELERE MENSUP KARAKTERLERİ SEVEN VE FİLMLERİNDE İŞLEMekten ZEVK ALAN YÖNETMEN DAVID O. Russell, "Dövüşçü"nün (The Fighter) ardından bir kez daha biyografik bir dramla karşımızda.

Bu kez kahramanımız kendi Amerikan Rüyası'na kavuşmak için epey çaba harcayan Joy (Jennifer Lawrence). ("Joy", bir işkadınının, Joy Mangano'nun yaşamına dayanıyor, bazı karakterlerse Russell ve senarist Annie Mumolo tarafından senaryoya eklenmiş.)

Pek çok bağımsız yapımda karşımıza çıkan ve bir noktadan sonra kabak tadı veren 'işlevsiz aile' klişesini bir kez daha tekrar eden yönetmen, Joy'u, çapkın ve sinirlenince ortalığı alt üst eden baba Rudy (Robert De Niro) ve eşinden ayrıldıktan sonra yatak odasında yıllar süren bir pembe dizi izleyerek yaşayan anne Terry (Virginia Madsen) ile çevreliyor. Babaanne Mimi ise (Diane Ladd) -öldükten sonra da işlevini devam ettirerek- Joy'un hikayesini anlatmaya devam eden, belki de ailenin en 'işlevsel' ferdi. İki yıl önce boşanmalarına rağmen dostlukları sürdüğü için evin bodrumunda kalan Joy'un kocası Tony'yi (Édgar Ramírez) de unutmamalı. Bir de Joy'un üvey kız kardeşi Peggy (Elisabeth Röhm) var ki, aralarındaki husumet, Joy'un iş hayatına da kötü etki ediyor.

İşte böyle bir eksantrik karakterler galerisinde yer alan Joy, rüyaları sayesinde ataletini çözmek üzere harekete geçiyor. Çocukluğundan beri yaratıcı, yetenekli ve becerikli biri olup da 30'larına geldiğinde iki çocuklu, boşanmış ve meteliğe kurşun atan herkesin duygusunu Joy da yaşıyor doğal olarak: Neden böyle oldu?

Bu arada aşka inancı hâlâ bitmemiş babasının son sevgilisi Trudy'nin (Isabelle Rossellini)

malvarlığı Joy'un işine yarıyor ve zenginliğe yürüyüşü, tasarladığı paspası üretmesiyle başlıyor. Rüyaları sayesinde ataletini aşan ve çocukluğundaki yaratıcı ile buluşan Joy'un Amerikan Rüyası'na varması için, kurtlar sofrasında kendi dişini gösterebilmesi lazım.

David O. Russell'ın insan ruhunun karmaşıklığına dair düşkünlüğünü bir kez daha sergileyen "Joy", güçlü bir kadın karakter yaratmaya ve nevroitik kişilikleri espiyle sunmaya gayret ediyor. Joy'un paspası tasarlama süreci, hikayede incelik ve zekice işleniyor. Aslında Joy, hayatını 'temizlemek' istiyor. Yeniden başlamak, çocukluk düşlerine geri dönmek, hayatına anlam katabilmek ve en iyi yaptığı şeyi bulmak isteğiyle silkiniyor. Bir yandan, bu rüyaya ulaşmak için ne kadar hırslı ve acımasız olabileceğini hissettirse ve

kapitalizmin oyunlarını kuralına göre oynaması gerektiğini zor da olsa öğrense de, filmin sonlarında, yıllar sonra zengin bir iş kadınına dönüşen Joy'u o kadar da acımasız biri olarak göstermiyor yönetmen. Bu da Joy karakteri için şüphesiz artı puan, yani işin başında rakibini ortadan kaldırmak için silaha bile başvuracak kadar hırsla atılan Joy, bu anlamda seyirciyi ters köşeye yatırıyor.

Bazı yönetmenler gibi Russell da kendi oyuncu klanını kurmuşa benziyor. Filmde yardımcı bir rolde neredeyse misafir oyuncu hafifliğinde izlediğimiz Bradley Cooper, Robert De Niro ve tabii ilk Oscar'ına "Umut Işığım" (Silver Linings Playbook) sayesinde kavuşan Jennifer Lawrence, Russell ile bir kez daha işbirliği içindeler. Russell'ın Akademi Ödülleri'nde umduğunu bulamayan

"Düzenbaz"ının (American Hustle) ardından "Joy" ile şansı daha fazla gibi sanki.

Peki "Joy" bize ne söylüyor? Russell, bu sorunun cevabını, televizyonla doğrudan satış yapan TV kanalının sahibi Neil Walker (Bradley Cooper) ile veriyor.

Sıradan bir Amerikalının başarı basamaklarını nasıl tırmanacağını, herkesin eşit (son derece tartışmalı!) şansı olduğunu söyleyen Neil Walker, kapitalist sistemi öve öve bitiremiyor aslında. Satış eşittir başarı demek Walker için. Herkes Amerikan Rüyası'na kavuşabilir, yeter ki azmetsin!

Jennifer Lawrence'ın gitgide olgunlaşan oyunculuğu dikkat çekiyor.

David O. Russell'ın, kapitalizme olan sempatik tutumu!

**SIRADAN BİR
AMERİKALININ BAŞARI
BASAMAKLARINI NASIL
TIRMANACAĞINI,
HERKESİN EŞİT(!)
ŞANSI OLDUĞUNU
SÖYLEYEN NEIL WALKER,
KAPİTALİST SİSTEMİ ÖVE
ÖVE BİTİREMİYOR.**

AMMAN HOCAM

ORİJİNAL ADI Les Profs

YÖNETMEN Martin-Laval

OYUNCULAR Christian Clavier,
Isabelle Nanty, Pierre-François

Martin-Laval, Kev Adams

YAPIM 2013 Fransa

SÜRE 88 dk.

DAĞITIM Özen Film

**“AMMAN HOCAM” VASAT BİR
KOMEDİ FAKAT FRANSA’DA
SEVİLMİŞ OLACAK KI
ARKASINDAN BİR DEVAM
FİLMİ DE ÇEKİLMİŞ.**

BELALİ LİSE DEVİNCE AKLA GELEN ONLARCA FİLM VAR ŞÜPHEŞİZ. AŞK KADAR KOMEDİNİN DE İÇİÇE OLDUĞU, GENÇLİK heyecanının rekabete, karşılaşmalara, çekişmelere ve zaman zaman da sıkı dostluklara gebe olduğu bir yer burası. Pierre-François Martin-Laval’ın 2013 yılında çektiği Amman Hocam (Les Profs) bu örneklerden. Vizyona geç giren filmin ikincisi ise birkaç hafta sonra vizyonda yerini almış olacak.

Bir kenar mahalle lisesi en kötü okul seçilince idareciler okulun kapanmaması için devreye girer ve bu öğrencilerin sınavı geçebilmesi için daha önce denenmemiş bir yol bulur. Kötü öğrencilere kötü öğretmenler verilecektir. Kötü derken alanında pek de uzman olmayan hocalar bulunur ve getirilir. Karşılarında ya seksi ya kaçık ya da şaşkın öğretmenler bulan öğrencilerin de basireti bağlanır. Kimisi havuç suyu ile dersine gelir, kimisi elinde testere ile masaları ikiye böler. Başta şaşkıran öğrenciler duruma alışınca eğlence başlar.

Genellikle öğrencilerin haylazlık ettiği, öğretmenlerin de onları yola sokacağı varsayımını

tersine çeviren “Amman Hocam” öğretmenlerin dozu kaçırdığı bir lisede gezdiriyor seyircisini. Bu durumdan haylaz öğrenciler de nasibini alsa da öğrenciler sadece dekor işlevi görüyor. Etkin değiller ve karşılarına çıkan sürece ayak uyduruyorlar, sadece öğretmenlerin tökezlediği durumlar yaratılması da özellikle öğretmen açısından bakıp öğrencinin geri plana atılmış olmasından. Yine de bir ‘Öğretmen Hababam’ına dönüştüğü noktalarda gerçekten komik olabiliyor film ama karikatürize edilmiş öğretmenler sıradan bir eğlenceden fazlasını vaat etmiyor.

“Amman Hocam” vasat bir komedi fakat Fransa’da sevilmiş olacak ki arkasından bir devam filmi de çekilmiş. Gidip öğrencilerin değil de öğretmenlerin yarattığı kaosu nasıl olabileceğini görmek isteyenlerin ilgisini çekebilir.

Finalde tüm bu sürecin bir şekilde bağlanması eğlenceli.

Karakterler daha az abartılı bir şekilde karikatürize edilse daha iyi bir iş çıkabilirdi.

SINEMAMUZIK.COM

“Bir tıkla gerçek habere ulaş”

SEVİMLİ TİLKİ

ORJİNAL ADI Agent F.O.X.

YÖNETMEN Ge Shuiying

SESLENDİRENLER

Shannon Settlemyre, Ashley Bril,

Matthew Warzel

YAPIM 2014 Çin

SÜRE 83 dk.

DAĞITIM MC Film

(Horizon International)

**RASTGELE MACERALAR
YAŞANMASI, FİLMİN
ANLAMLI BİR BÜTÜN
OLUŞTURMASINI
ZORLAŞTIRIYOR.**

ÇİN ANİMASYON SİNEMASININ BİR ÖRNEĞİNİ İZLEMELİ İLGİNÇ OLABİLİRDİ AMA "SEVİMLİ TİLKİ" AMERİKAN VE DÜNYA piyasası için Çin'de ürettirilmiş ucuz, niteliği zayıf ve basit bir kopyaya benziyor.

Casus tilki, bir görevle tavşanların yaşadığı köye gider. Yakalanınca hafızasını kaybetmiş numarası yapar, uzun kuyruklu tavşan sanılır ve tavşanlarla birlikte vakit geçirmeye başlar.

Büyük mucidin evinde bir örümcekle birlikte kalır, tavşanları gözlemler ve gizli hazinesini aramaya devam eder. Arada yakalanacak gibi olur, heyecan yükselir. Yine de birlikte yaşadığı tavşanlarla arkadaş olur. Asistanı örümcekle birlikte mesela telefonu icat edip bütün köye armağan eder, tarlalar kurar, maceralar yaşar, hayatlar kurtarır ve tavşanların kahramanı haline gelir. İyilik, kötülük, dostluk üstüne düşündükçe, aradığı hazinenin dostluk kurmak olduğunu fark eder. Arkadaşlarına ihanet etmek istemez ama onlara tilki olduğunu en sonunda güçlükle söyleyecektir. Ama her şey zaten bir kehanette yazılmıştır ve böylece kabullenilir.

Tilki, sık sık kendi kendine konuşan, dolayısıyla başından geçenleri açıklayan, hafif sakar bir karakterdir. Sakarlık ona özgü sayılmaz, herkesin başına bir şeylerin düştüğü filmde genel olarak öyle bir hava var. Konunun karmaşıklığı ve dağınıklığını, sakarlıkla telafi etmeye çalışıyor gibi. Tahmin edileceği gibi, bu filmi daha az sıkıcı yapmıyor. Oysa kıvrımlı çizimleri epey hoş, özellikle icatları oldukça güzel gösteriyor.

Yardımlaşma, farklı olana önyargılardan arınma gibi artık hemen her çizgi filmde rastlanan mesajlar, tilkinin ajanlık aksiyonunun ve finaldeki oryantalist esansın ancak süsü olmuş. Rastgele maceralar yaşaması, filmin anlamlı bir bütün oluşturmasını zorlaştırıyor. İcatlar dışında, esprileri de zayıf. Yer yer ilginç olsa da bu sebeplerden ucuz bir kopya gibi.

Çizgileri, dolayısıyla nesnelerin masalsı tasarımı...

Dağınık konusu, tekrar diyalogları...

BÜYÜK AÇIK

CREED: EFSANENİN DOĞUŞU

THE HATEFUL EIGHT

JOY

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	OLKAN ÖZYURT	BURÇİN S. YALÇIN
AMMAN HOCAM / LES PROFS							
BÜYÜK AÇIK / THE BIG SHORT	★★★	★★★		★★★	★★★	★★★★★	
CREED: EFSANENİN DOĞUŞU / CREED	★★★	★★★★★		★★★	★★★	★★★	
THE HATEFUL EIGHT	★★★★★	★★★		★★★	★★★	★★★	
JOY	★★★	★★		★★★	★★	★★★	
SEVİMLİ TİLKİ / AGENT F.O.X.							
BASKIN: KARABASAN				★★	★		★★★★★
BUZ VE GÖKYÜZÜ / LA GLACE ET LE CIEL					★★★		
ÇILGIN DOSTLAR: KORKAK KAHRAMAN	★★						
DELİBAL	★						
DENİZİN ORTASINDA / IN THE HEART OF THE SEA	★★★	★★★		★★★	★★★		★★★
DHEEPAN				★★★			
ERTUĞRUL 1890	★		★	★★	★		
GASSAL	★						
KAHİNİN KIZI / SKAMMERENS DATTER		★★					
KOCAN KADAR KONUŞ: DİRİLİŞ	★★★			★★★	★★	★★★	
THE LOBSTER			★★★★	★★★	★★★	★★★	
LOLO				★★★			
MUTLU YILLAR / LOVE THE COOPERS	★★			★★			★★★★
NADİDE HAYAT					★★	★★	★
POINT BREAK				★★	★		
RÜZGÂRIN HATIRALARI	★★★★★			★★★	★★★	★★★★★	
SADAKAT	★						
SON EFSANE / THE PROGRAM	★★			★★★	★★★		
STAR WARS: GÜÇ UYANIYOR / STAR WARS: THE FORCE AWAKENS	★★★★★		★★	★★★★★	★★★★★	★★★★★	

HAFTANIN FİLMLERİ GÖSTERİMİ DEVAM EDENLER

KONUT SORUNU, İKİ HABER, İKİ FİLM

Rodrigo Pla'nın **"Yasak Bölge"**si ve Pang Ho-Cheung'un **"Hayalimdeki Ev"**i, Engels'in **"Konut Sorunu"** çalışmasından çok sonra meseleye el atan iki film. Birer gün arayla okuduğum iki **gazete haberi** ise bu filmlerin zihnimde yeniden canlanmasına yol açtı.

SİNEMANIN GERÇEK YAŞAMLA KURDUĞU UÇSUZ BUCAKSIZ İLİŞKİNİN YANSIMALARININ HER AN VE HER YERDE KARŞIMIZA ÇIKABİLECEĞİ ÇOK AÇIK... GÜNLÜK KOŞUŞTURMA İÇİNDEKİ KÜÇÜK AYRINTILAR aklımıza hemen bir sahneyi getirebiliyor, rastgele duyduğumuz kimi konuşmalar bizi eski bir filmin içine çekebiliyor ya da yolda yürürken şöyle bir bakıp geçtiğimiz tanımadık sima bir oyuncunun yerini alabiliyor.

Hiç kuşkusuz, gazetede okuduğumuz, televizyonda görüp dinlediğimiz haberler ve olaylar da bu saydıklarım arasında yer alıyor ve 'dünyada olan biten'in seyrettiğimiz filmleri çağrıştırmaları, sıkça oluyor.

İşte geçenlerde okuduğum iki gazete haberi ve bu haberler dolayısıyla görüntüleri hemen zihnimde canlanan iki film...

"Peru'nun 'Utanç Duvarı'na tepkiler büyüyor" başlıklı, 24 Aralık 2015'te hürriyet.com.tr'de okuduğum haberde şöyle deniyordu:

"Güney Amerika ülkesi Peru'nun başkentindeki üç metre yüksekliğindeki duvar kentin yoksul ve zengin mahallelerini birbirinden ayırıyor. Tepesi dikenli tellerle kaplı bu 'utanç duvarı'nın varlığı ülkedeki insan hakları örgütleri tarafından protesto ediliyor.

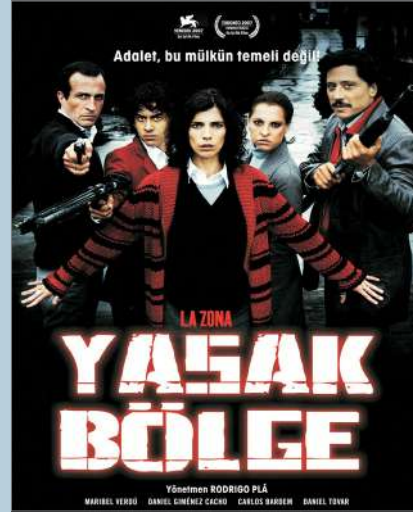
Peru, gelir dağılımındaki eşitsizlik sebebiyle yoksul ile zengin arasında uçurum olan bir ülke. 'Utanç duvarı' olarak adlandırılan bu duvar başkent Lima'nın zengin semti San Juan de Miraflores ile yoksul mahallesi Surco'yu birbirinden ayırıyor. Duvar, suç oranının yüksek olduğu bu bölgede yaşayanların yakındaki zengin semtlerinde hırsızlık yapmasının önüne geçmek için örülmüş."

Haberi okuyunca aklıma tabii ki hemen Rodrigo Pla'nın "Yasak Bölge" (La Zona)

adlı filmi geldi. 15 Mayıs 2008'de, şimdi yerinde yeller esen Küçükçiftlik'teki G-Mall sinemasında seyrettiğim Meksika yapımı "Yasak Bölge", Venedik'te en iyi ilk film, Toronto'da da FIPRESCI ödülleri almış bir yapımdı. Politik açıdan etkili ve zengin insanların yaşadığı yüksek güvenli bir sitenin 'sakinleri' ile hırsızlık amacıyla 'dışarıdan', daha doğrusu hemen alt taraftaki gecekondu mahallesinden gelen birkaç gencin yaşadığı dehşet verici serüveni anlatan film, gelir adaletsizliği ve refah uçurumunun yarattığı korkunç uçurum gibi bir baş döndürücülük taşıyordu. Özellikle de bu tür yalıtılmış sitelerde ve yüksek duvarlar ardında yaşayan zenginlerin vahşiliği üzerine gerçekten harika ve unutulmaz bir film "Yasak Bölge".

İkinci haberi, bir gün sonra gene hürriyet.com.tr'de okudum. Başlık, "Asya'nın en pahalı evi"ydi ve şöyle denilmekteydi:

"Hong Kong'da lüks bir apartman dairesi rekor fiyata satıldı. Dairenin, Asya'da satılan en pahalı ev olduğu tahmin ediliyor. Noel'den bir gün önce satılan 532 metrekarelik daire için ödenen fiyat 76.7 milyon dolar (yaklaşık 223 milyon TL) oldu. Adı açıklanmayan bir kişi tarafından alınan ev 46'ncı katta bulunuyor ve Victoria Limanı manzarasına sahip. Uzmanlar son altı sene içinde Hong Kong'daki emlak fiyatlarının ikiye

katlandığını belirtiyor." Gözümde canlanan filmin 'rekor fiyata satılan ev'le ilgisi yok ama Victoria Limanı manzaralı Hong Kong gökdelenleriyle var: "Hayalimdeki Ev (Dream Home)... Yönetmen, Pang Ho-Cheung... 2010, Hong Kong yapımı. Bu filmi de İstanbul Film Festivali kapsamında 16 Nisan 2010'da Atlas sinemasında seyretmiştim.

Çinlilerin 'dağ ve su manzaralı ev' takıntısı, Hong Kong'da beş on katına çıkıyor ve ünlü Victoria Limanı'nı gören apartman dairelerine kolayca değer biçilemiyor gerçekten. "Hayalimdeki Ev'de tanıştığımız Cheng Lai-Sheung adlı genç kadın da gece gündüz iki işte birden çalışarak limanı gören bir daire sahibi olabilmek için para biriktiriyor, ancak fiyatlar sürekli arttığından gerekli tutarı bir türlü denkleştiremiyor. Para artırmak için yemek yemiyor, tatile gitmiyor, taksiye otobüse binmiyor, kredi çekiyor ama hiçbir kâr etmiyordu. Sonunda da çareyi, son derece kanlı biçimde seri cinayetler işleyerek göz diktiği apartmanın bulunduğu mahallenin çok kötü bir şöhret edinmesini sağlayarak emlak fiyatlarını düşürmekte buluyordu!

İster yabancıların giremeyeceği lüks sitelerde, isterse gecekondu mahallelerinde ya da nefis manzaralı gökdelenlerde... 'Konut sorunu', Engels'ten beri tüm şiddetiyle sürüyor!

İki hafta sonra görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

GEMİDE

Serdar Akar'ın 1998 yapımı filmi “Gemide”, ilk kez gösterildiği 35. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde bomba etkisi yaratmıştı. Anlattığı karanlık hikayesi, hiç sakınmadan kullandığı sert diliyle de sonraki pek çok bağımsız ve cesur filmin yapılmasına cesaret vermiş önemli bir filmidir. Filmin Erkan Can'ın performansıyla daha da güçlenen, “bir memleket gibidir gemi” alt cümlesi ile “Nabıcaz be Kamil?” ile başlayan sahnesi ise tazeliğini hâlâ korumaktadır...

BUGÜNDEN BAKINCA BİLE “GEMİDE”NİN TUHAF BİR ÇEKİCİLİĞİ VARDIR. YÖNETMEN SERDAR AKAR'IN ÖNDER ÇAKAR'LA BİRLİKTE GÖZLERİNİ BUDAKTAN ESİRGEMEDEN YAZDIKLARI DİYALOGLAR, ARGO KULLANIMIYLA HEP BİR SORUN YAŞAYAN SINEMAMIZDA BUGÜNE GÖRE BİLE ŞAŞIRTICIDIR. “GEMİDE”YE KADAR FİLMLERİMİZDE esrar ve uyuşturucu gibi maddeler, ancak Tecavüzcü Coşkun ve benzeri karakterlerin kullandığı ve ‘kötü alışkanlık’ başlıklı kamu spotu mesajı vermeye yarayan dekor parçaları gibiydiler! Ve evet, gerçekten de bir memleket gibiydi o gemi... Ama nasıl bir memleket?

1990'ların ikinci yarısı Türkiye için çok aydınlık günler değildi doğrusu... Gerçi bu ülkenin aydınlık günleri de gelmek bilmedi bir türlü! Sadece 90'lar boyunca, 47. hükümetten 57. hükümete kadar on defa hükümet değişmiştir. Parti kapatmalar, terör olayları, derin devlet ilişkileri, kayıp trilyonlar, ekonomik krizler, erken seçimlerle dolu bir on yıl... Bu ülke ortamında devlet aydınına kesintisiz olarak işkence etmeye devam ediyor, her daim sol görüşe ceza kesiliyordu (Karartma Geceleri, 1990). Eskinin “Eşkiya”sı (1996) bile zamanın mafyasından daha ‘insan’dır. Kabadayılık biçim değiştirmiş, arkasına iktidarı, sermayenin gücünü almıştır (Ağır Roman, 1997), aile kurumu zaten dağılmış, bağları zayıflamış herkes birbiriyle kavgalıdır (Yengeç Sepeti, 1995), hayatını düzenleyemeyen, aşkını bile düzgün yaşayamayan

adamların ülkesine dönüşmüştür koca ülke neredeyse (Masumiyet, 1997)... Aslında film kahramanı olmayanların filmlerinin ortaya çıkması da bu döneme rastlar en çok. “Masumiyet”in Yusuf’u, “Tabutta Rövaşata”nın Mahsun’u ve “Gemide”nin gemicileri başka filmlerde ancak figüran olabiliyorlardı eskiden. Fillerin tepiştiği bir ortamda yerdeki çimendiler ama artık kendi filmlerinin başrollerindeydiler.

“Gemide”de İstanbul’da kıyıya yakın bir yerde demir atmış bir gemi vardır. Geminin içinde üç adam bir masada oturmuş esrar içiyordur. İçlerinden biri, geminin kaptanı, muhtemelen kafasında uydurduğu bir “yatak hikayesi”ni iki adamına ballandıra ballandıra anlatıyordu. Bu üç adam, özellikle de kaptan, fena halde açtır ve kaptanın yemek getirmekle görevlendirdiği boksörün karadan gelmesini bekliyorlardır. Boksör gemiye yüzerek gelir! Anlattığına göre ona bazı adamlar saldırmış ve parayı alıp kaçmışlardır. Kızgın ve de karınları aç olan diğerleri boksörü de yanlarına alarak kıyıya çıkarlar. Geminin hasılatını çalan bu üç tipi bulmak için Laleli’nin arka sokaklarında dolanırlar. Sonunda boksör, kendisini soyan adamları görür. Bu üç adamın yanında bir Romen kadın da vardır. Kaptan ve adamları bu gruba saldırırlar, paralarını ve Romen kadını da alarak gemiye dönerler. Karınları artık doymuştur ama fahişe romen kadında kaptan hariç herkesin gözü

vardır. Dört adam ve bir kadın koca bir geminin içinde yalnızdır ve olacak olanlar geminin yöneticisi (kaptanı) tarafından da giderek önlenemeyecek bir hal alır...

Oldukça çarpıcı bir 'ilk film'dir "Gemide". Akar bu küçük insanların giderek büyük bir meseleye dönüşen küçük hikayesini acele etmeden, sakın bir tempoyla anlatır. Bu küçük ülkenin yöneticisi olan İdris Kaptan akliselimi yitirmeden olaylara yön vermeye çalışsa da bir süre, kendi hatalarından da oluşan dirayetsiz kararlar alır ve kendisinden daha aşağıda olan insanlar tarafından da yönlendirilir. Bu 'memleket'in kanun ve düzenini kurmakta çok zorlanır. Esrar ve alkol yüzünden işlenen tecavüz suçundan da çok geç haberi olur.

Erkek zalimliği ise filmin bir diğer sac ayağı. Burada adamların yaşadığı açlık, sadece midelerini ilgilendiren bir açlık değildir tabi ki. Cinsel açlıkları ve tatminsizlikleri de vardır. Tatminsizlik 'sözlerinin geçmemesi'nden kaynaklıdır. Hepsinin sevimli tarafları olsa da özlerinde ezilmişlikten gelen derin ve tehlikeli kızgınlıkları vardır. Filmde bir sahnede televizyonda siyah beyaz bir eski filmde gördüğümüz Yeşilçam'ın karton karakterleri yerini bu küfürbaz, defolu, eksik ve alt kültürün gerçek erkek karakterlerine bırakır.

Filmde kimi sorular cevapsız bırakılır. Romen kadının fahişe olduğu

açıkça belli olmasına rağmen neden bakiredir? Boksörden parasını çalanlar gerçekten o adamlar mıdır yoksa boksör kaptana yalan mı söylemiştir? Bu soruların cevabı ve madalyonun diğer yüzü de başka bir filmde anlatılır. Kudret Sabancı'nın yönettiği "Laleli'de Bir Azize"de bu filmin erkeklerinin karaya çıktıklarında saldırdığı diğer adamların hikayesi izlenir. Sabancı'nın filmi, "Gemide"nin tersine biçimsel numaralarla dolu ama özellikle de bu biçimciliği yüzünden odağını yitirmiş bir filmidir ne yazık ki.

Filmin Antalya'ya bomba gibi düşmesinin sonucunda aldığı ödüllerin tamamını haketmesi hiç de şaşırtmamıştı izleyenleri. Özellikle İdris kaptan rolünde izlediğimiz Erkan Can, o zamanlar televizyonda oynadığı "Mahallenin Muhtarları" dizisinin saf aşığı Temel'den bambaşka bir karakterde büyük bir sürpriz yapmıştı..

Filmin diğer oyuncularını Yıldırım Şahinler, Naci Taşdöğen ve Haldun Boysan da unutulmaz performanslar sergilerken Türk sinemasında daha önce pek canlandırılmamış karakterlere vücut kazandırmışlardı. Ama filmin sessiz kurbanı gibi gözükten Romen fahişe aslında sırf varlığıyla olayları domine eder. Neredeyse tek kelime etmeden hem masum hem de femme fatale görünebilen Ella Manea'nın da kariyerinin bu iki filminden ibaret kalması ayrıca enteresandır...

2016'DA MERAKLA BEKLEDİĞİMİZ 11 FİLM

Yeni yıl, **yeni filmler, yeni umutlar...** Her sene olduğu gibi, 2016'da da gelmesini eteklerimiz tutuşurcasına beklediğimiz filmleri yine yılın ilk haftasında seçtik. **Her zevke ve reнге** yer vermeye çalıştık. Listeye sığdıramadığımız filmler de oldu ama yine de güzel bir seçkiye ulaşabildik...

ÇİZGİ ROMAN YAZARI NEIL GAIMAN YENİ YILLA İLGİLİ ŞÖYLE DEMİŞ:
“UMARIM YENİ YILDA HATALAR YAPARSINIZ. ÇÜNKÜ HATA

yapmışsanız, yeni şeyler yapmaya, öğrenmeye, yaşamaya, kendinizi zorlamaya, değiştirmeye, dünyayı değiştirmeye çalışmışsınız demektir. Sizi korkutan ne ise, onun üzerine gidin.” Biz de Gaiman'ın önerisini dinleyelim ve yeni yılda kötü çıkacak olma ihtimaline karşı filmler izlemeye devam edelim. Aşağıdaki filmlerden diğer filmlere kıyasla daha umutluyuz! Hepsinin özgün bir duruşu var. Her zamanki gibi yeniden çevrimler, devam filmleri ve artık bıktıran süper kahraman uyarlamalarından uzak durmaya çalıştık. Elbette istisnalarımız var. Son dakikada elediklerimiz ise şunlar: “Carol”, “Brooklyn”, “Money Monster”, “The Founder”, “The Witch”, “Captain Fantastic” ve Oliver Stone'dan çoktan umudumuzu yitirdiğimiz için “Snowden”...

1 YÜCE SEZAR (HAIL, CAESAR!)

Gösterim tarihi: *Henüz kesinleşmedi*

Coen'leri her daim seviyoruz! Yeni filmlerinde bizi bu sefer 1950'lere götürüyorlar. Zaten nadiren 'bugün'de takılıyorlar biliyorsunuz. Dönemin Hollywood'undan ilginç insan manzaraları sunacaklar. Frances McDormand (sekizinci filmleri), George Clooney (dördüncü filmleri), Josh Brolin (üçüncü filmleri) ve rüşünü “Orada Olmayan Adam” (The Man Who Wasn't There) ile ispatlayan Scarlett Johansson gibi sabık Coen oyuncularının yanında Ralph Fiennes, Tilda Swinton, Channing Tatum, Jonah Hill, Christopher Lambert, hatta Dolph Lundgren gibi 'Coen' etiketinin yanında nasıl duracağını hayli merak ettiğimiz isimler rol alıyor. Johansson pek şuh olmuş! Kardeşler dönemin atmosferine daha uyacağını düşünerek 35mm çalışmışlar.

2

3

2 İNTİHAR TİMİ (SUICIDE SQUAD)

Gösterim tarihi: 12 Ağustos

Çizgi roman, hele ki süper kahraman filmlerindeki enflasyon duracak gibi değil. Açıkçası, filmde filmde biri diğerine tıpatıp benzemeye başlayan bu uyarlamalar sıkıya başladı. Fakat DC'nin Genişletilmiş Evreni'nin bu çılgın üyesine torpil geçmek istedik. Nedeni, kahramanlarını saf kötü adamlardan seçmesi. Düşünün, Joker hapis cezasını kısaltmak için hükümetin gizli bir örgütüyle anlaşma yapıyor ve karşılığında da zorlu görevler üstlenmeyi kabul ediyor. Tabii Joker bu görevde yalnız değil. Harley Quinn, Enchantress, Deadshot, Captain Boomerang, Killer Croc gibi meraklısının yakından tanıdığı diğer kötü adamlar da onunla aynı hizada. Oyuncular ağır sulandırıyor: Jared Leto, Margot Robbie, Cara Delevingne, Will Smith, Viola Davis... Yönetmen David Ayer'.

3 ASK VE GURUR VE ZOMBİLER (PRIDE AND PREJUDICE AND ZOMBIES)

Gösterim tarihi: 5 Şubat

"Vampir Avcısı: Abraham Lincoln"den (Abraham Lincoln: Vampire Hunter) hatırlayacağınız zıppır yazar Seth Grahame-Smith'in Jane Austen'in klasik romanını zombilerle hemhal ettiği bu proje kulağa hayli esprili geliyor. Pek kayda değmeyen komedi "17 Yeniden" (17 Again) ile adını öğrendiğimiz Burr Steers'in yönettiği filmde bir süre Jane Austen'in öykü iskeletini takip ediyoruz. Ne var ki, 19. yüzyılda farklı sınıflara mensup aşıkklarımıza zombiler musallat oluyor. Oyuncu kadrosu Lily James, Lena Headey, Douglas Booth, Charles Dance, Matt Smith, Jack Huston, Suki Waterhouse ve Sam Riley gibi kimisi korsellere alışık isimlerden mürekkep.

4

5

4 BUĞDAY

Gösterim tarihi: Henüz kesinleşmedi

2009'da çektiği ve Berlin'de Altın Ayı'ya uzandığı "Bal"dan bu yana Semih Kaplanoğlu sessizdi. Bu sene heyecan verici bir projeye geliyor. Siyah-beyaz ve İngilizce çekilen film, distopik bir bilimkurgu. Kaplanoğlu yazıp yönettiği "Buğday"da genetik araştırmalar ve iklim değişikliği nedeniyle bitki ve hayvan soylarının tükenmeye yüz tuttuğu bir dünyaya götürecek bizi. Hikayenin günümüzden 50 yıl sonrasında geçeceği söyleniyor. Çekimler Kapadokya, Almanya ve ABD'de gerçekleştiriliyor. Yönetmen çoğu tanıdık uluslararası isimlerden mürekkep bir oyuncu kadrosu kurmuş: Jean-Marc Barr, Ermin Bravo, Grigoriy Dobrygin, Lubna Azabal, Cristina Flutur, Mila Böhning, Hal Yamanouchi...

5 SAUL'UN OĞLU (SAUL FIA)

Gösterim tarihi: 19 Şubat

Cannes Film Festivali'ndeki dünya galasından beri her görenin sitayişle bahsetmekten kendini alamadığı bu Yahudi soykırımı hikayesi aynı zamanda Macaristan'ın bu seneki Yabancı Dilde En İyi Film Oscar adayı olacak. Hatta ödülü alacağına kesin gözüyle bakılıyor. Yine de önce Altın Küre sonucunu beklemekte fayda var! Cannes'da ise festivalin Altın Palmiye'den sonraki en önemli ödülü sayılan Jüri Büyük Ödülü'nü kazanmıştı. László Nemes'in yönettiği film, 1944 yılının Auschwitz'te taşıyacak bizleri. Kampta ölen esirleri yakmakla görevli Yahudi esir Saul'un yaşadığı suçluluk duygusu ve başından geçenlere odaklanan film, toplama kamplarının daha önce görmediğimiz bir yönünü göstermesi açısından ilginç bir proje.

ÖLÜM KARARI

ROPE (1948)

tuncaarslan@yahoo.com

6 DİRİLİŞ (THE REVENANT)

Gösterim tarihi: 22 Ocak

Şaka maka malum ortamlara çoktan düştü ama gerçek sinemaseverlerin “Diriliş” gibi yönetmeninin gerçeklik duygusuna büyük önem vererek çektiği bir filmi sinema salonlarına saklayacaklarını umuyoruz. İnârritu’nun doğal bir atmosfer yakalamak uğruna başta Leonardo DiCaprio olmak üzere tüm ekibin canını çıkardığı artık herkesin bildiği bir sır. Hatta Tom Hardy ile İnârritu’nun bu yüzden araları açılmış! Leo’nun Oscar için şeytanın bacağına kırması da tüm sinema dünyasının beklentisi artık. Vejetaryan aktör çekimler için çiğ bizon yemiş; onunla kalmamış, eski model tüfeklerle ateş etmeyi, eski usül ateş yakmayı, Amerikan yerlilerinin dillerini konuşmayı ve kadim tıp tekniklerini öğrenmiş.

7 RACE

Gösterim tarihi: 8 Nisan

Spor tarihinin en tartışmalı olimpiyatları muhtemelen 1936 Berlin Olimpiyatları olsa gerek. Gamalı haçların gölgesinde geçen oyunlarda Hitler, Ari ırkın üstünlüğünü ispatlama peşindeyken, Jesse Owens isimli Amerikalı bir siyah atlet, dört kez altın madalya için kürsüye çıkınca diktatörün meşhur bıyığını epey terletmişti. Film Owens’ın olimpiyat macerasını anlatacak. Ünlü atleti Stephan James canlandırıyor. İlginç bir anekdot şu sıralar “Güç Uyanıyor” (The Force Awakens) ile sinemaları sallayan John Boyega’nın da bu rol için düşünülmüş olması. Carice van Houten ünlü Nazi belgeselci Leni Riefentstahl’i, Jason Sudeikis ise Owens’ın hırslı koçu Larry Snyder’ı canlandıracak. Kadroda Jeremy Irons da var.

8 SUİKASTÇI (NIE YIN NIANG)

Gösterim tarihi: 18 Mart

Çin doğumlu yönetmen Hou Hsiao-Hsien, filmografisi deyim yerindeyse 'dolu dolu' bir usta. O da Kaplanoglu gibi yıllardır sesi soluğu çıkmayan bir yönetmendi. Tayvan, Çin, Hong Kong ve Fransa ortak yapımı yeni filmi "Suikastçi", Altın Palmiye için yarıştığı Cannes'dan bu sene En İyi Yönetmen ödülüyle dönmüştü. Film aynı zamanda Tayvan'ın Oscar adayı. 15 milyon dolara çekildiği söylenen bu tarihi epik filmde yönetmen bizi 9. yüzyıl Çin topraklarına götürüyor. Önemli bir generalin 10 yaşındaki kızı kaçırlır. Kaçırılan kızı eğiterek müthiş yetenekli bir suikastçiye dönüştürürler ve yozlaşmış beyleri ortadan kaldırmak için kullanırlar. Bu kız yıllar sonra gün gelecek, hem sevdiği adamla hem de ailesiyle yüzleşmek zorunda kalır.

9 SPOTLIGHT

Gösterim tarihi: 29 Ocak

Gazeteciliğin ve gazetecilerin yerlerde süründürüldüğü günümüz Türkiye'sinde "Spotlight" hayli anlamlı duracak! Boston'daki yerel bir Katolik kilisesinde patlak veren devasa çocuk tacizi skandalını ortaya çıkartan Boston Globe gazetesi muhabir ve editörlerinin gerçek hikayesini anlatan filmin yönetmenlik koltuğunda "Hayatın İçinden"de (The Station Agent) tanıdığımız Tom McCarthy var. Michael Keaton, Mark Ruffalo, Rachel McAdams, Liev Schreiber, Stanley Tucci gibi isimlerden oluşan oyuncu kadrosu heyecan veriyor. Yönetmenin 1970'lerin gazetecilik temalı "Şebeke" (Network) ve "Başkanın Bütün Adamları" (All The President's Men) gibi paranoya gerilimlerini referans alması da heyecanı ikiye katlıyor.

10 ASSASSIN'S CREED

Gösterim tarihi: 23 Aralık

Video oyunu dünyasının en sevilen kahramanlarından biri de Callum Lynch, nam-ı diğer Aguilar. Oyunların yaratıcısı Ubisoft'un aktör olarak bu roldeki ilk tercihi de Michael Fassbender olmuş. Öykünün oyunlardan birinin olay örgüsünü taşımayacağı, tümüyle filme özgü yeni bir hikayenin yazıldığı söyleniyor. Yönetmen olarak da projeye isabetli bir isim denk gelmiş gibi zira Justin Kurzel en son çektiği Fassbender'li "Macbeth"le övgülere boğulmuştu. Kana, suikastlara, Ortaçağ'a, kılıç şıktırılarına ve at sırtında kovalamacaya bıraktıkları yerden devam edecekler anlaşılan. Yine "Macbeth"ten Marion Cotillard ve Brendan Gleeson da kadroda. Çilek olarak da Jeremy Irons.

11 ROGUE ONE: A STAR WARS STORY

Gösterim tarihi: 16 Aralık

Disney şimdi de "Star Wars: Anthology" başlıklı bir seriye başlıyor. Öykünün "Sith'in İntikamı" (Revenge Of The Sith) ve "Yeni Bir Umut'un (A New Hope) arasındaki bir zamanda geçeceği söyleniyor. Hayden Christensen'in Darth Vader'ın kıyafetini giyebileceği, James Earl Jones'un da ikonik sesiyle ona katkıda bulunabileceği konuşuluyor. Öykü ise Asiler'in Ölüm Yıldızı'nın gizli planlarını ele geçirme çabası üzerine kurulu olacak. Yönetmen "İstila" (Monsters) ve "Godzilla"yla türe elinin yatkın olduğunu ispatlayan bir isim: Gareth Edwards... Oyuncu kadrosu ise şöyle: Felicity Jones, Mads Mikkelsen, Alan Tudyk, Ben Mendelsohn, Donnie Yen, Diego Luna, Forest Whitaker...

DARWIN'İN KABUSU

Hubert Sauper'in 2004 yapımı belgeseli **“Darwin'in Kabusu”** (Darwin's Nightmare), **sefalet** içerisinde yaşamını sürdürmeye çabalayan **Tanzanya** ve sefaletin sebepleri üzerine benzersiz bir tez. Afrika'yla izleyici arasına **vicdani** bir mesafe koymayan bir belgesel.

DÜNYANIN ÜVEY EVLADI AFRIKA... ÇOK ACIKLI HİKAYESİNİN FIRTINALI BÖLÜMLERİ ÇOK DEĞİL, BİRKAÇ YÜZYIL ÖNCEDEN BAŞLIYOR. SANAYİ DEVRİMİNİN ARDINDAN KAYNAK ARAMANIN PEŞİNE DÜŞEN GELİŞMİŞ DEVLETLER, ÖLTAYI EL DEĞEMİŞ BU KİTAYA ATIYORLAR. AFRIKA ÇOK KISA BİR SÜRE İÇERİSİNDE ACIMASIZCA KOLONİZE EDİLİYOR. Batı, vahşi olarak etiketlediği Afrikalıları haraca bağlıyor. İki dünya savaşının ardından kurulan yeni dünya düzeninde paradigma değişince Afrika'nın hikayesinin ilk bölümü bitiyor, ikinci bölümü başlıyor.

Zenginliği gemilere yükleyip kıtadan çekilen Batı devletleri artık kıtada değiller; ancak bir enkaz bırakıyorlar arkalarında. Kıtanın dev yüzölçümünün ıssızlığında muazzam bir ırki çeşitlilik ve ne yapacağını bilmez iktidar merkezleri kalıyor. Afrika'da henüz ideolojilere bağımlı bir düşünce sistemi oluşmamışken sınırlar çiziliyor, ortada hiçbir rekabet yokken takımlar oluşuyor bir anda. Asıl kıyım da bu anda başlıyor. Kendi topraklarını homojen bir hale getirmeyi planlayan merhametsiz politikalar soykırımların yolunu açıyor. Milyonlarca insan, Batı'nın hiçbir çözüm üretmeden, bencilce çekip gidişinin ardından iç savaşlarda can veriyor. Afrika bir kan gölüne dönüşüyor. Bu kan gölüne akan her damlanın vebali ise Afrika ülkelerine önce hiçbir zaman geri ödenemeyecek krediler veren, sonra da silah satarak büyük kârlar elde eden, nihayetinde iş müdahale etmeye geldiğinde ise kafasını toprağın altına gömen Batı ülkelerinin boynuna...

Küreselleşen dünya, ilerleyen iletişim sistemleri Afrika'nın kurtuluşu değil, hiçbir zaman da olmadı. Hubert Sauper'in her saniyesinde biraz daha fazla kan donduran belgeseli “Darwin'in Kabusu” (Darwin's Nightmare), bir neden sonuç ilişkisi kurmak üzere Tanzanya'ya doğru yol alıyor. Tanzanya, Orta Afrika'nın doğusunda yer alan, oldukça büyük bir ülke. Birçok Afrika ülkesi gibi ekonomisi büyük oranda tarıma dayanıyor. 2006 yılında edinilen verilere göre beş yaş altındaki her 1000 çocuktan 118'i ölüyor. Ortalama yaşam süresi yalnızca 50 yıl. Her 1000 insandan 114'ü AIDS nedeniyle hayata veda ediyor. Tanzanya'nın yalnızca yüzde 55'i temiz suya erişebiliyor. Sağlık hizmetlerine erişebilen insanların oranı ise sadece yüzde 33.

Dünyadaki birçok coğrafyadan çok daha fazla zenginliğe sahip olan bu toprak parçasının yaşadığı sefaletin elbette ki çok fazla sebebi var. “Darwin'in Kabusu”, Afrika'yı bir ülke üzerinden bir saha çalışması olarak ele alarak muazzam bir iş yapıyor. Sauper'in belgeseli, ilk aşamada ilgi alanını iyice daraltarak bir gölde yaşayan özel bir balık

türünün Avrupa'ya yapılan ticaretine odaklanıyor. Ülkenin zengin besin kaynakları, Tanzanya halkı açlıktan muzdaripken, Avrupa'ya götürülüyor. Ancak işin trajik olan tek tarafı bu değil. Bu ticaret, ülkedeki diğer balık türlerinin de sonu olmuş durumda. Zira bu balık türü, Victoria gölünün doğal sakinlerinden biri değil. Zamanında üretim amacıyla bu göle getirilip bırakılmış etobur bir tür ve zaman içerisinde gölde yaşayan diğer türlerin yok edicisi olmuş durumda.

“Darwin'in Kabusu”, bu ticaretin nasıl gerçekleştiğini ve nelere sebebiyet verdiğini oldukça içeriden bir bakışla anlatıyor. Zaten belgeselin sıkıcı ve riyakar bir sosyal sorumluluk projesine dönüşmesini engelleyen ve en az Afrika kadar ‘kırleten’ de bu içeriden tavrı. Sauper, belgeselin hiçbir anında yabancılaştırıcı bir yöntem kullanarak Afrika ile izleyici arasına bir duvar örmüyor. Buranın çok uzaklarda, dünyanın geri kalanından bağımsız, izole ve vicdani sebeplerle yardım edilmesi gereken bir yer olduğu konusunda sıkıcı telkinlerde bulunmuyor. Sauper'in amiyane tabirle ‘farkındalık yaratmak’ yerine yaptığı ve hedefine her anlamda ulaşan şey bu: İzleniyi günahla yoğurmak... Afrika'ya Batı'nın değil, insanın, hatta insan evriminin gözlerinden bakmak. Bu sebeple mikrofonu en çok Tanzanya'nın kendisine uzatıyor. Kendi kendine konuşmak yerine koskoca bir ülkeyi, bu ülkenin insanlarını konuşturuyor. “Darwin'in Kabusu”nun anlatı metodolojisi aynı zamanda içeriğinin en etkileyici tarafı haline geliyor böylece. Tanzanya, orada, uzaktaki, hiç gitmediğimiz bir köy değil... Bu dünyanın bir parçası, yaşadığımız ülke bittiğinde başlayan yerlerden bir tanesi.

Sauper'in belgeseli, şüphesiz içinde bulunduğumuz yüzyıl içerisinde Afrika üzerine yapılmış en önemli tez çalışmalarından biri. Büsbütün akademik olmasına rağmen dışarıdan, acıyarak, mesafe koyarak bakmayan detaycı bir sosyolojik eser. Mesafesiz ama soğuk tavrı nedeniyle aynı zamanda fena halde hırpalayıcı ve izleyenin üzerine kabus gibi çöken bir belgesel. Bu tarafıyla belgesel sinemanın çok nadir yürürlüğe konabilen özelliklerinden birkaçını doğal yollarla, kendini zorlamadan görünür kılıyor. Sauper, sinema kadar, insanlık tarihi için de bir referans noktası üretiyor. Üzerinden yüzyıl geçtiğinde bile, kan dondurucu bir belge olarak tarihte geri dönülüp bakılacak bir belgesel “Darwin'in Kabusu”. Afrika üzerine yazılan ders kitaplarında kaybolmaya aday Batılı öğrenciler için benzersiz bir yol gösterici, hatta pek çok açıdan ortalama ve popülist politik öğretilerden bir çıkış yolu...

WONG KAR WAI ÜZERİNE KISA BİR FİLM

Ömer Çapoğlu ve **Serdar Önal** imzalı “Wong Kar Wai Üzerine Kısa Bir Film”, **sinefil** reflekslerinin ‘genel’ izleyicinin ruhuna da hitap edebileceğini kanıtlayan **keyifli** bir çalışma.

Ahmet Rıfat Şungar da performansıya bu resmi şahlandırıyor.

YÖNETMENLER Ömer Çapoğlu,
Serdar Önal
YAPIM 2015 Türkiye
SÜRE 23 dk.

SİNEFİL REFLEKSLERİYLE FİLM YAPMAK RİSKLİDİR; NEYİ NASIL ANLATACAĞIN ÇOK ÖNEMLİDİR. KENDİN GİBİ SİNEFİLLERİ KEYİF komasına sokarken, diğer izleyiciler tarafından anlaşılabilirsin. Ömer Çapoğlu ve Serdar Önal imzalı “Wong Kar Wai Üzerine Kısa Bir Film” ise bu riskleri bertaraf etmeyi başarmış bir çalışma. İsmine de sinen Wong Kar Wai kokusunu derinden hissettirmesiyle birlikte, ‘genel’ izleyicinin de rahatlıkla takip edebileceği bir hikaye anlatımı söz konusu bu filmde.

Ahmet Rıfat Şungar’ın canlandığı başkarakterin, ‘yedi yıllık kaşınrı’ sonrası sevgilisi tarafından terk edilmesi sonrası yaşadıkları var hikayenin merkezinde. Bir korsan DVD tezgahından aldığı Wong Kar Wai filmiyle birlikte serüveni çeşitlenen, renklen, zenginleşen, farklılaşan adamımız, yaşadığı ‘aşk acısı’nın yapaylığıyla da yüzleşiyor bu vesileyle. Dönem içinde aynı tezgahtan

dört Wong Kar Wai filmi alıp izliyor ‘boyunu bükük küheylan’ımız ve bu filmleri birer ‘ders’ gibi algılıyor, hayatına adapte ediyor. Aslında bir tür ‘ilaç’ etkisi yapıyor bu dört film, onun ayakta kalmasını sağlıyor, belki de gerçek anlamda büyümesini...

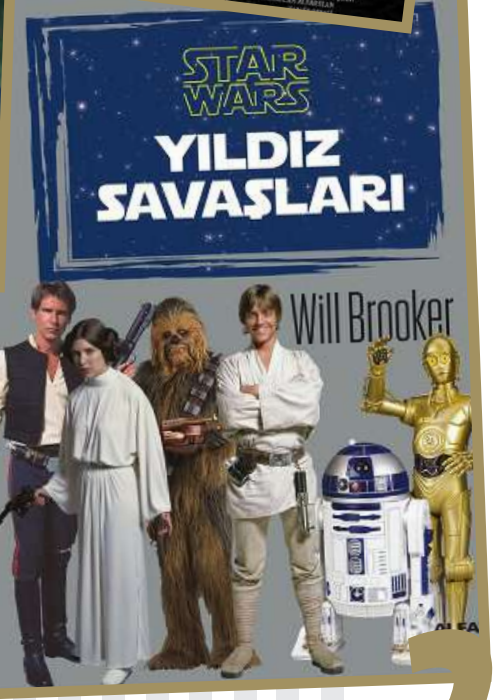
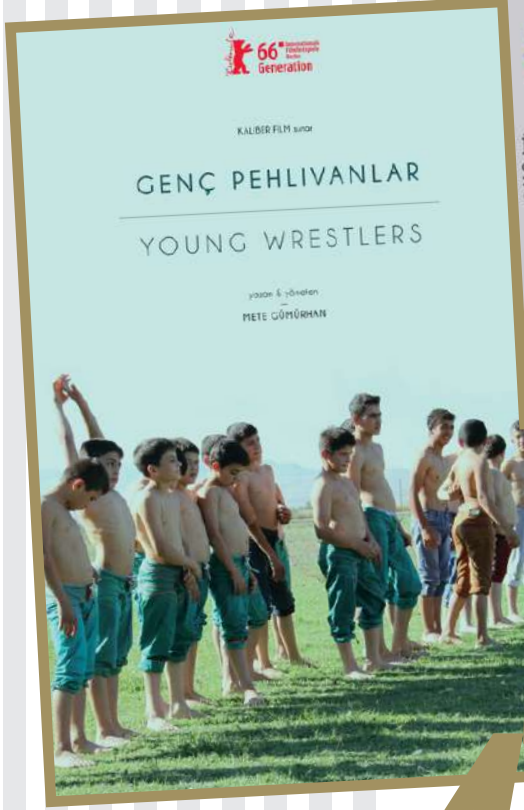
Ömer Çapoğlu ve Serdar Önal, özümstedikleri belli olan Wong Kar Wai sinemasının stilini de sahipleniyorlar bu filmde. Dört filmde karelerle kendi filmlerini örtüşüren, hem kamera açıları hem de ışık kullanımıyla tutarlı bir bütüne ulaşan ikili, Ahmet Rıfat Şungar’ın Tony Leung’vari performansından da epeyce faydalıyorlar. Çizgiden sapmadan ‘duygu’yu aktarmak gibi zor bir işin altından da başarıyla kalktıklarını belirtelim. Hikaye, final hamlesiyle başlangıç noktasından kopmuyor, ki belki de en zor olanı bu. Film bittiğinde başa dönüyorsunuz ve yeni bir ‘hikaye çemberi’ karşılıyor sizi...

ACISIYLA,

TATLISIYLA,

EKŞİSİYLE

Ekşi Sinema
www.eksisinema.com

1- Film çekilemedi ama belgeseli çekildi

Bu yıl bize Yılmaz Güney'i tekrar hatırlatacak olan İlker Savaşkurt'un yönettiği "Sürgün Türküleri: Yılmaz Güney" belgeseli, prömiyerini bu ayın sonunda başlayacak Rotterdam Film Festivali'nde yapacak. Belgeselde Güney'in Paris'teki son yılları ve "Duvar" filminin çekim süreci anlatılıyor.

2- "Star Wars" evreni bir kitapta

Will Brooker imzalı "Yıldız Savaşları", "Star Wars" çılgınlığı karşısında ben bu evrenin dışındayım diyenlere kılavuzluk yapacak bir kitap. Alfa'dan çıkan kitap, efsaneyi ilk film üzerinden anlatıyor. İlgilenenlere duyuralım istedik!

3- Nürnberg'in Onur Konuğu Kadir İnanır

Türkiye sinemasının Almanya'daki en etkili şubesi Türkiye/Almanya Film Festivali, nam-ı diğer Nürnberg Film Festivali. Her yıl da sinemamızın bir ustasına onur ödülü veriyor. Bu yılki onur ödülünün sahibi Kadir İnanır olacak. Festival 4 Mart'ta başlayacak.

4- Berlin'de iki Türk filmi

Söz Almanya'dan açılmışken, Berlinale'de yer alacak filmler yavaş yavaş belli oluyor. 11 Şubat'ta başlayacak festivalin Generation Kplus bölümünde Mete Gümürhan'ın "Genç Pehlivanlar" belgeseli ile Barış Kaya ile Soner Caner'in yönettiği "Rauf" yer alacak. Festivalin ana yarışmasında ise şimdilik bir Türk filmi yok!

5- Mecid Mecidi İstanbul'da ama...

Usta yönetmen Mecid Mecidi bir süredir İstanbul'da. Meğer bir belediyenin düzenlediği 'Adalet ve Merhamet' temalı uluslararası kısa film yarışmasında jüri başkanlığı yapmak için gelmiş. Fakat duyduğumuza göre jüri üyelerinden biri Mecidi'nin çektiği, Hz. Muhammed'in çocukluğunu anlattığı "Muhammed" filmi nedeniyle kızgınmış ve jürilikten çekilmiş.

Sadibey.com

"Sinemacılık ve filmcilik yararına
bağımsız iletişim platformu"

“ HER FİLMİ VE SAHNEYİ YAPACAĞIM SON İŞ GİBİ GÖRÜR, ÖYLE ÇEKERİM.”

David O. Russell